

*derler ki: filler öleceklerini hissettiklerinde uzaklara gider...
denmez ki: bazı filler, öldükten sonra uzaklara gider...
derler ki: filler asla unutmaz, kötüyü de - sevgiyi de...
denir mi: bazı çocuklar asla unutmaz,
sevgiyi de - bir Şeker Fil'i de...*

Ağustos 1943'te 2. Dünya Savaşı devam ederken, A.B.D. uçakları Tokyo'yu bombalarsa, Ueno Hayvanat Bahçesi'nin de isabet alabileceği ve vahşi hayvanların Tokyo sokaklarına dağılabileceği endişesi ile hayvanlar zehirlenerek, boğularak ya da aç bırakılarak öldürülmüştü.

Tokyolu çocukların 3 sevgili fili vardı: John, Hanoko ve en şekeri Tonky.

John hemen ölmüş, ancak Hanoko ve Tonky zehirli yiyecekleri yememişler, diğer yöntemleri de atlatmışlar, ama sonunda Hanoko, ardından da Şeker Fil Tonky açlıktan sessizce ölmüşlerdi.

1945'te Japon çocuklar, sevgili fillerini ziyaret ettiklerinde yerlerinde tahta maketlerini bulacaklardı.

Savaş sırasında Nagoya şehrinin hayvanat bahçesi müdürü ise fillerin öldürülmesi emrini reddetmişti. Hatta o kıtlık ve kuşatmada, askeriyenin deposundan yiyecek çaldırarak filleri savaş boyunca besleyebilmişti.

1949 yazına gelindiğinde, Atom Bombası görmüş Japon çocukları canlı fil de görebilsinler diye Nagoya'ya: "Fil Treni" seferleri başlamıştı.

Derken kıtlıkla, yoklukla boğuşan savaş mağlubu ülkenin mutsuz çocuklarına bir haber gelmişti:

MÜJDE! MÜJDE! MÜJDE!

Fil Geliyor!..

Hindistan Başbakanı Pandit Nehru, Japon çocuklarına hediye olarak yavru fil Indira'yı gemi ile Japonya'ya göndermişti.

Indira, 25 Eylül 1949'da Tokya'da binlerce kişi tarafından coşkuyla karşılanmıştı

Aşağıdaki Türkiye'ye özgü masalın "bitti" sanılan pembe çerçeveli ilk bölümünü Kasım 2006'da okuyanlar için not:
2013 Eylül'de eklenen mavi çerçeveli ikinci bölüm, görselleri ve "Şeker Fil Mohini" şarkısı ile daha aşağıda yer almaktadır... *düş hekimi yalçın ergir*

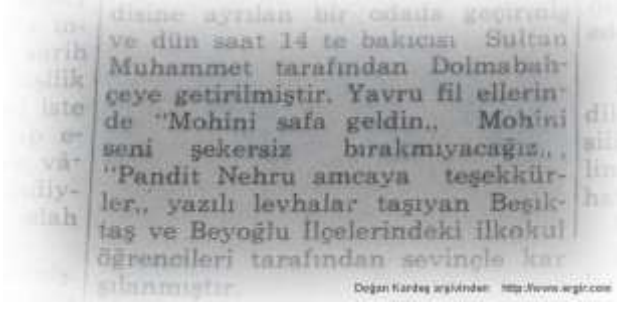
ŞEKER FİL MOHİNİ MASALI

1. BÖLÜM

*(Kasım 2006 – internet ortamına sunuş)
(Nisan 2007'de "Düş Hekimi – 6" kitabında yayınlanmıştır)*

Seni Şekersiz Bırakmayacağız...

Uzak diyarların olmamış masallarını anlatırız çocuklarımıza; gerçekten yaşanmış, büyüleyici masallar dururken yanı başımızda.

Şimdi sizlere, özellikle saç sakalı ağarmış küçüklere bir masalımızı anlatacağım.

Mütevazı bir ülkede, aynı "[Beyaz Balina Aydın](#)" masalındaki "balınamız" gibi, çoluk çocuk onunla yatılıp - onunla kalkılmış, tek yürek olunup, hep birlikte coşkuyla bağra basılmış ve ardından gelen kuşaklara tek satır bırakılmayıp mazide kalmış "yavru filimizin" masalı, çıkmak üzere olduğunuz yolculuğun her taşı gerçek kilometre taşları, konaklayacağınız hanın gözleri nemli duvarları.

Masal Japonya'da Başlıyor

Bir varmış bir yokmuş; evvel zaman içinde, masmavi bir gezegende, adı 1949 konmuş bir senede, ikinci kocaman savaşın hemen sonrasıymış. Gezegenin insanları, sevdiklerini, elindekileri, evlerini, düşlerini kaybetmenin ne demek olduğunu - bir kuşak sonra unutulacak da olsa - çok iyi bilirlermiş.

Dünyanın bir ucunda, pek çok yaşıtı mantar bir bulutun dibinde kağıt gibi yanmış, ama artık şeker de yiyebilmek isteyen Japon çocuklar varmış.

Hindistan diyarının da, çocukları çok seven Pandit (Panditji) Nehru isimli bir başbakanı varmış. Bugüne kadar atom bombasını iki defa görmüş Japon çocuklar, Nehru Amca'larına bir mektup yazmışlar. Nehru Amca'ları da onlara daha sonra Hindistan'ın üçüncü başbakanı olacak kızı Indira Gandhi'nin ismini verdiği bir dişi yavru fili, "Indira"yı Tokyo'nun Ueno Hayvanat Bahçesi'ne hediye etmiş.

Indira dadısı Sultan Muhammed ile birlikte Japonya'ya gönderilmiş. 25 Ekim 1949'da Tokyo'da binlerce kişi tarafından büyük bir coşkuyla karşılanmış. Fil günlerce sokaklarda dolaştırılıp, çocuklara tanıtılmış; yaralı ülke onunla yatıp, onunla kalkmış. Hatta Indira'ya elini değen çocuklardan Yoshiro Mori, ileride büyüüp Japonya Başbakanı olduğunda, dünyayı etkileyecek kararların alındığı bir zirvede, o zamandan beri Hindistan'ı ne kadar çok sevdiğini açıklayacaktı.

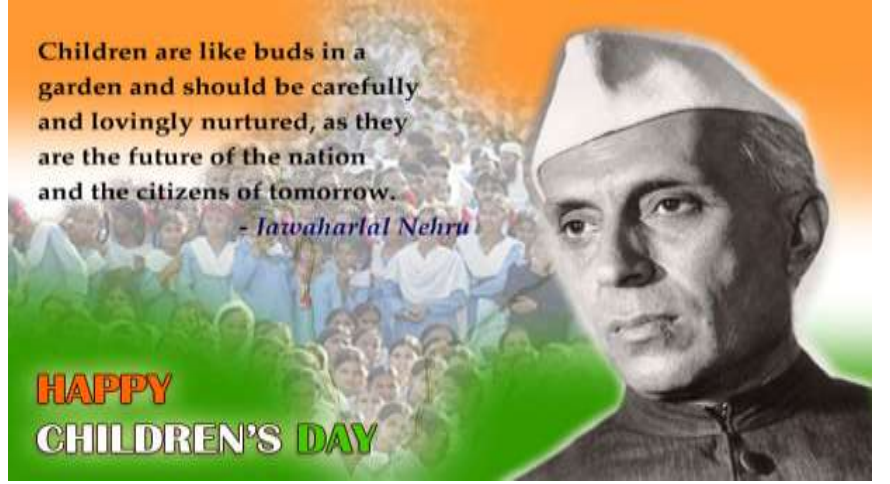
Doğan Kardeş

Güneş imparatorluğundaki çekik gözlü çocuklar filli rüyalarla; masumiyet ülkesi Türkiye'deki çocuklar da 23 Nisan 1945'te Kazım Taşkent'in kurduğu "Doğan Kardeş" çocuk dergisindeki yazılar, Cemal Nadir Gürsoy'un öğrencisi ilk Türk kadın karikatürist Selma Emiroğlu'nun ve Hikmet Duruer'in çizgi romanları, Suna Kan kardeşin şiirleri, altı yaşındayken derginin marşını da bestelemiş olan İdil Biret kardeşin mektuplarıyla düşlere dalıyorlarmış.

Bir gün, 2 Şubat 1950 günü Doğan Kardeş'in on beş kuruşluk 175. sayısında Nehru Amca'nın dünya çocuklarına mektubu yayınlanmış.

"Asıl masal ve hikayenin kendisinin, bu üstünde yaşadığımız dünya olduğunu; onları görebilecek göze, işitebilecek kulağa ve anlayabilecek kafaya sahip olunması gerektiğini" yazan sıcacık mektup:

"...büyüklerin kendi kendilerine dünya üstünde daireler, hudutlar çizmeleri ne gariptir. Büyükler onun dışında yaşayanları kendilerine yabancı sayarlar. Onları sevmemeleri lazım geliyor sanırlar. Allah'a şükür ki çocuklar bu engelleri bilmezler. Beraberce oynarlar ve eğlenirler. Yalnız büyüdükleri zaman bu engellerin farkına varmaya başlarlar. Bunu da kendi başlarına değil fakat büyüklerinin yaptığı telkin ve nasihatlerle öğrenirler..." diye devam ediyormuş.

Satırlar, "Japon çocuklarının mektupla kendisinden bir fil isteyişlerini, Mysore doğumlu bir yavru filin gemiyle Japonya'ya gönderilişini, ömürlerinde ilk kez bir fil görmüş yüzlerce çocuğun fili nasıl görmeye gittiklerini, kurulan dostluk bağı, başka memleketlerde yaşayan çocukların da olduğunu bilmemiz gerektiğini" anlatarak devam ediyormuş.

Hindistan Başbakanı'na Mektup

Bir hafta sonra da 9 Şubat 1950'de Doğan Kardeş'te bu sefer çocuklardan Hindistan Başbakanı'na hitaben bir mektup yayınlanıyormuş:

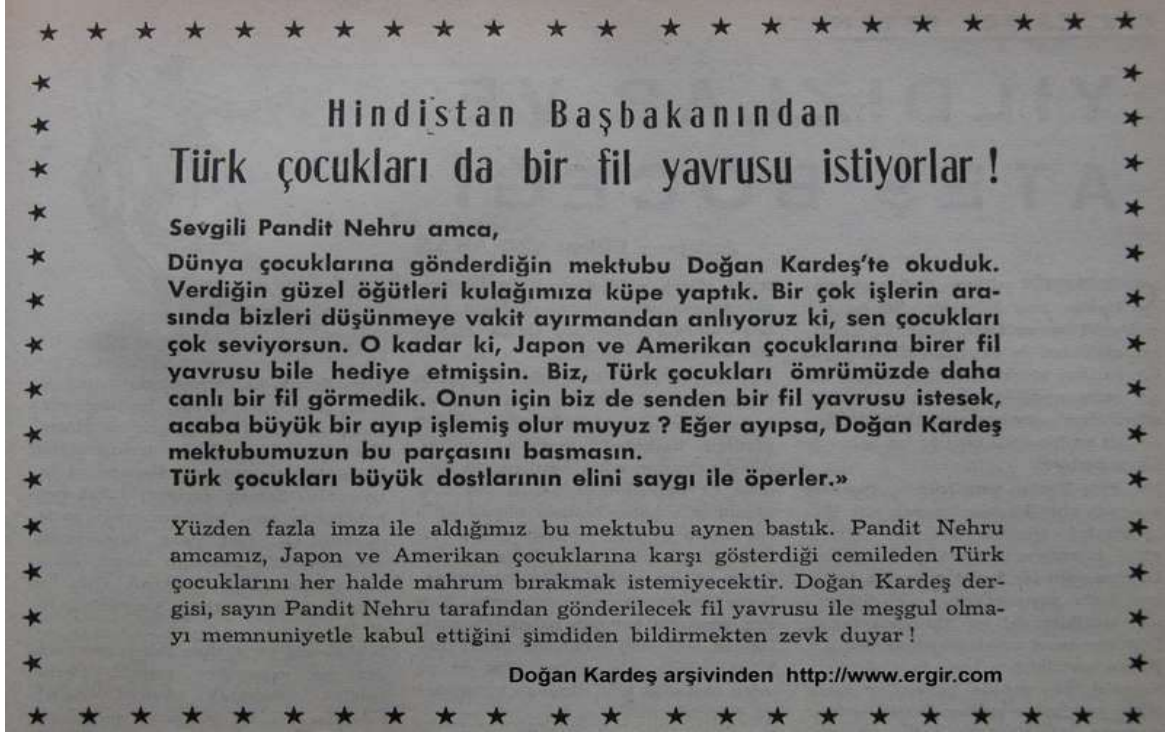
Sevgili Pandit Nehru Amca;

Dünya çocuklarına gönderdiğin mektubu Doğan Kardeş'te okuduk. Verdiğin güzel öğütleri kulağımıza küpe yaptık. Birçok işlerin arasında bizleri düşünmeye vakit ayırmandan anlıyoruz

ki, sen çocukları çok seviyorsun. O kadar ki, Japon ve Amerikan çocuklarına birer fil yavrusu bile hediye etmişsin. Biz Türk çocukları ömrümüzde daha canlı bir fil görmedik. Onun için biz de senden bir fil yavrusu istesek, acaba büyük bir ayıp işlemiş olur muyuz? Eğer ayıpsa, Doğan Kardeş mektubumuzun bu parçasını basmasın.

Türk çocukları büyük dostlarının elini saygı ile öperler.

Yüzden fazla imza ile aldığımız bu mektubu aynen bastık. Pandit Nehru Amca'mız, Japon ve Amerikan çocuklarına karşı gösterdiği cemileden Türk çocuklarını herhalde mahrum bırakmak istemeyecektir. Doğan Kardeş dergisi, sayın Pandit Nehru tarafından gönderilecek fil yavrusu ile meşgul olmayı memnuniyetle kabul ettiğini şimdiden bildirmekten zevk duyar!

Ve masumiyet ülkesindeki masal başlıyormuş. Önce Doğan Kardeş dergisi, yine bir Perşembe günü yayınlanmış 2 Mart 1950 sayısında:

“Ya bir fil gelirse!...” başlığıyla fil yavrusu isteme hikayesinin ağızlarda dolaşışını, büyük - küçük herkesin gelecek filden bahsedişini yazıyor ve iki çocuğun:

“Gelecek fili İstanbul sokaklarında, önünde bando mızıkacı ile dolaştırmalı. Göğsüne de “Ben Hindistan Başbakanı Pandit ‘in Türk çocuklarına hediyesiyim” diye bir levha asmalı” ve “Gelecek filin Türk çocukları tarafından nasıl karşılanacağını anlatan bir yarışma açsana Doğan Kardeş!”

diyen mektuplarına yer veriyormuş.

Doğan Kardeş dergisi de “fil gelsin, gelmesin” böyle bir karikatür yarışması açmaya karar veriyor, beyaz kağıt üzerine çini mürekkebi ile yapılarak en geç 15 Nisan’a kadar idare evlerine gönderilmiş karikatürlerin en güzellerini basıp, küçük çizerlerine birer kitap hediye edeceğini ilan ediyormuş.

Artık bir fildir gidiyormuş; bütün çocuklar her sayıyı, o sayıda yayınlanacak fil karikatürünü, fil

öykülerini merakla bekliyormuş.

Önce 4 Mayıs 1950’te yayınlanan Doğan Kardeş’in kapağı “Hintli Fili Böyle Karşılacağız” diye:

boynu çiçekli, tepesi “Doğan Kardeş” kurdeleli fil yavrusunun sırtına oturmuş “hoş geldin fil kardeş” yazısı tutan çocuklarıyla,

hortumunda “hoş bulduk Türk çocukları” yazısı tutan filiyle,

“Kara Kedi Çetesi”nin çizeri Selma Emiroğlu ablanın karikatürüyle basılıyor;

ardından da her hafta Doğan Kardeş dergisinin 3. sayfasında beğenilmiş bir karikatür yayınlanıyormuş.

Kimi karikatürde fil çocukların önündeki çocuk bandosuyla İstiklal Caddesi’nden geçerken, kimisinde de:

sırtındaki çocukların “yaşa Nehru Amca” yazan konuşma balonuyla,

ya da Doğan Kardeş kitap sergisini gezerken,

Yeşilköy Hava Meydanı’nda uçaktan inerken,

Galata Rıhtımı’nda vapurdan iner, altına halılar serilirken,

yıllar sonra Tarkan’ı, Bizimkiler’i çizecek Sezgin Burak kardeşin karikatüründe İstanbul sokaklarında gezerken,

sınıf tahtasında, öğrencilere Hindistan’ı gösterirken,

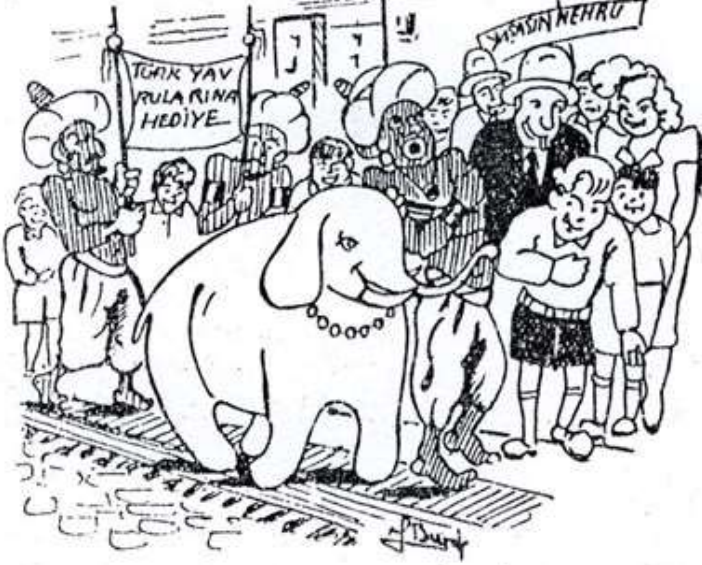
Beyazıt Havuzu önünde hortumuyla su fişkırtırken,

İstanbul sokaklarını temizlerken,

Florya Plajı'nda banyo yaparken,
çocuk sinemasında bir fil filmi seyrederken,
izci kardeşlerle yürürken,
Üsküdar'da balık avlarken,
Doğan Kardeş müsamesesinde konser verirken,
çantasıyla okula giderken,
hortumuyla yangın söndürürken çiziliyormuş.

Çocukların "Ya Bir Fil Gelirse?" Karikatürleri

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

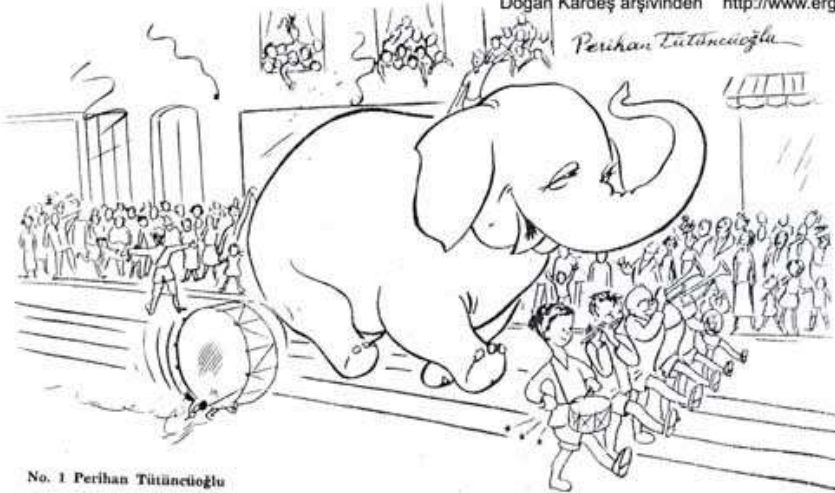

Sezgin Burak
kardeşin
karikatürü

Pandit Nehru amcanın fili İstanbul sokaklarında

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

Perihan Tütüncüoğlu

No. 1 Perihan Tütüncüoğlu

Hindistan Başbakanı Pandit Nehru amcanın fili İstanbulda, İstiklâl caddesinden böyle geçecek!

3

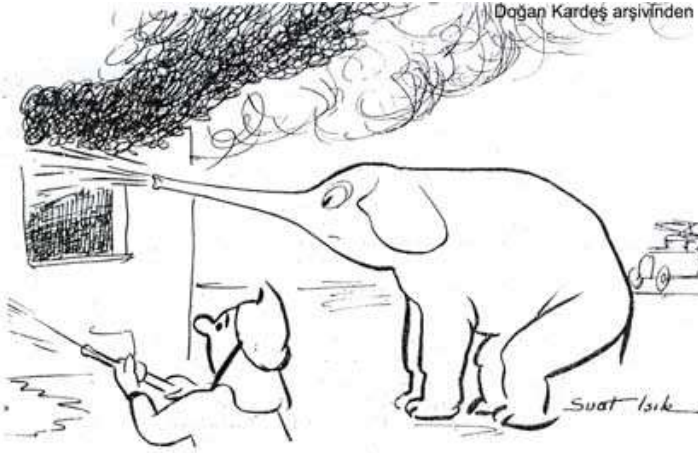

Hasan Ökkin kardeşin karikatürü
Nehru amcanın fili Doğan Kardeş müsamesinde
konser veriyor!

Kudret Alkan Kardeşin karikatürü
Nehru amcanın fili okula gidiyor!

3

Suat
Işık
Kardeşin
karikatürü

Nehru Amcanın fili itfaiyeye yardım ediyor!

3

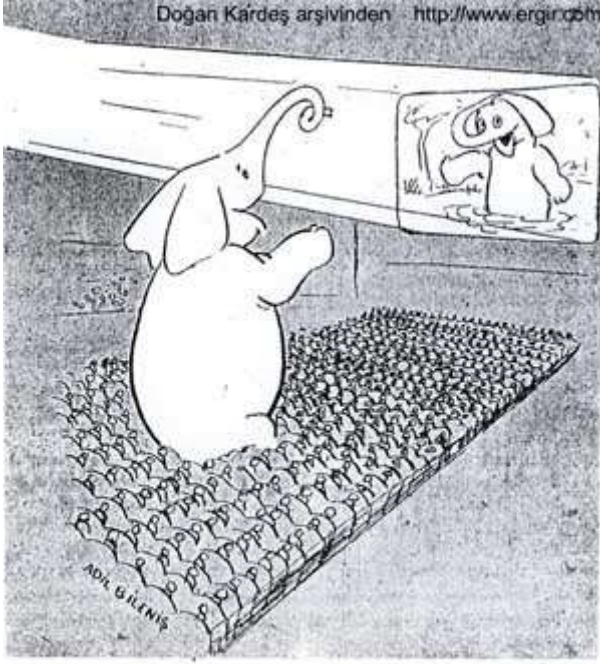

CANDAN BAŞAR

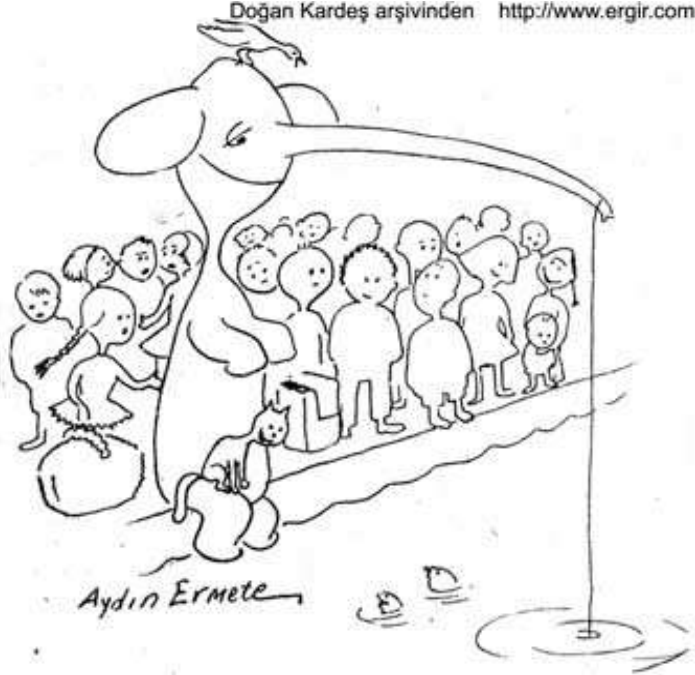
Üsküdar'dan Özden Erengül
Nehru amcanın fili izci kardeşlerle beraber.

3

Fatih'ten Adil Bileniz

Nehru amcanın fili çocuk sinemasında bir fil filmi seyrediyor!

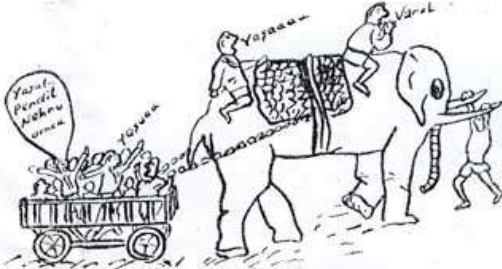
Üsküdar'dan Aydın Ermete

Nehru amcanın fili balık avlıyor!

No. 2 Güngör Kabakcıoğlu

Pandit Nehru amcanın fili İstanbul sokaklarında

No. 3 Aydın Güleriyü

Yaşasın Fil kardeş!

3

Baha Ertekin kardeş

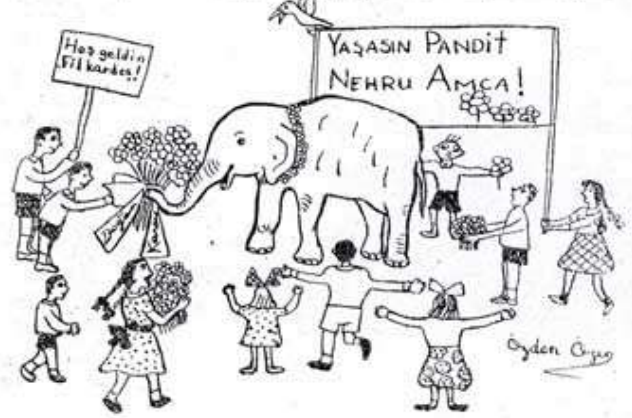
Nehru amcanın fili Beyazıt havuzu önünde

3

İstanbul - Sema Akaracık

Pandit Nehru amcanın büyük armağanı Fil kardeşe ikram

Özden Özen

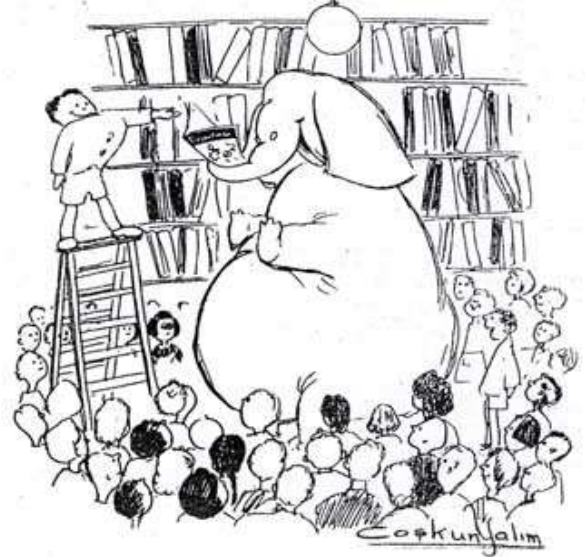
Kadıköy - Özden Özen

Hoş geldin Fil Kardeş!..

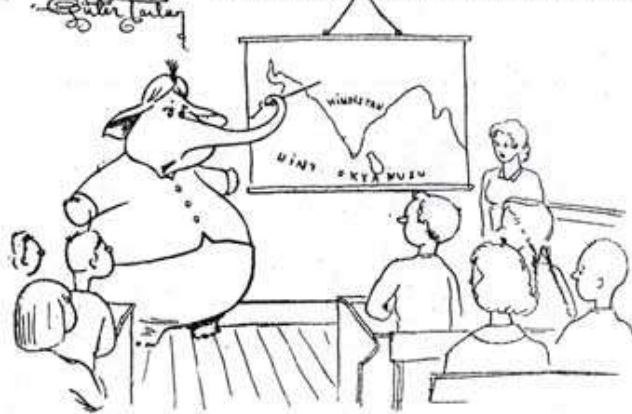
Feyzi Süyüncü kardeş

Nehru amcanın fili İstanbul sokaklarında

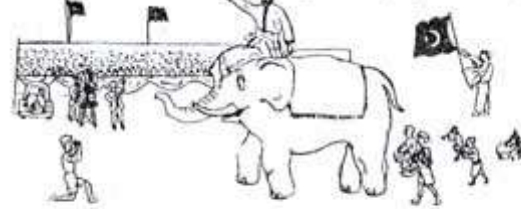
Coşkun Yalın

Beşiktaş - Coşkun Yalın

Beşiktaşın Güler Tarlan

Nehru amcanın fili memleketini anlatıyor!..

İstanbul - Yalçın Demirel

Nehru amcanın fili İstanbul'da böyle karşılanacak

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

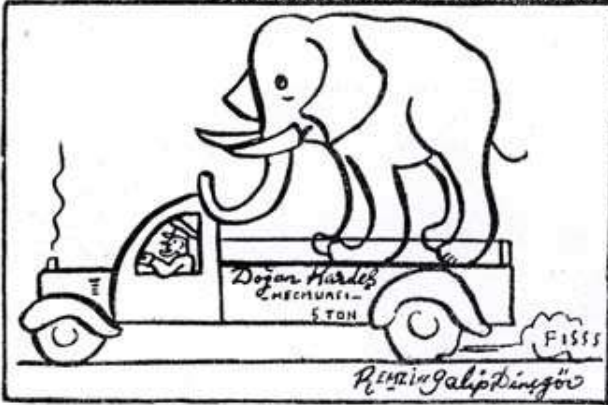
Hereke'den Sedat Alkan
Nehru amcanın fili sporeu kardeşlerle yarış ediyor!.

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

İstanbul — Mediha Kılıç
Nehru amcanın filü İstanbul caddelerinin temizliğine yardım ediyor!.

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

İstanbul'dan Remzi ve Galip Dinçgör kardeşler
Pandit Nehru amcanın filini böyle gezdireceğiz.

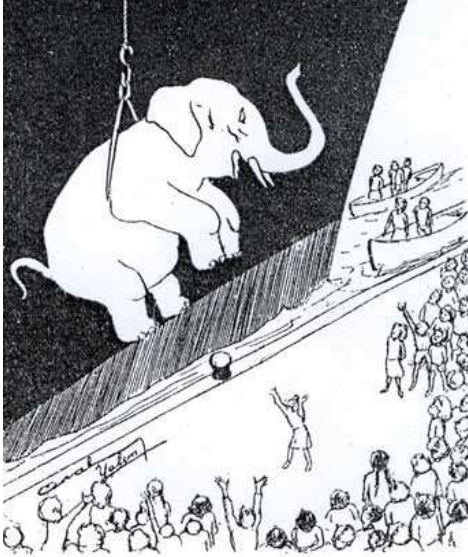
Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

İstanbul — Kemal Başoğuz
Hindistan'dan beklediğimiz fil Galata rıhtımına inerken

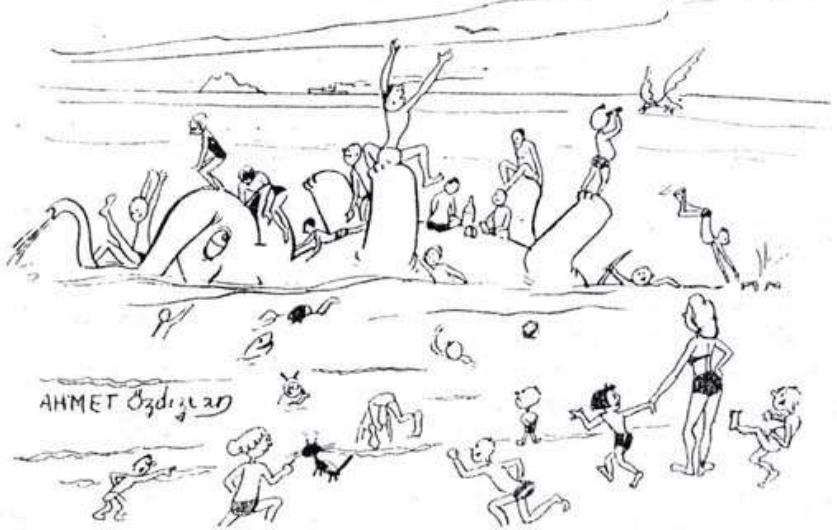
Ankara'dan
Kemal Başoğuz
kardeşin
karikatürü

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

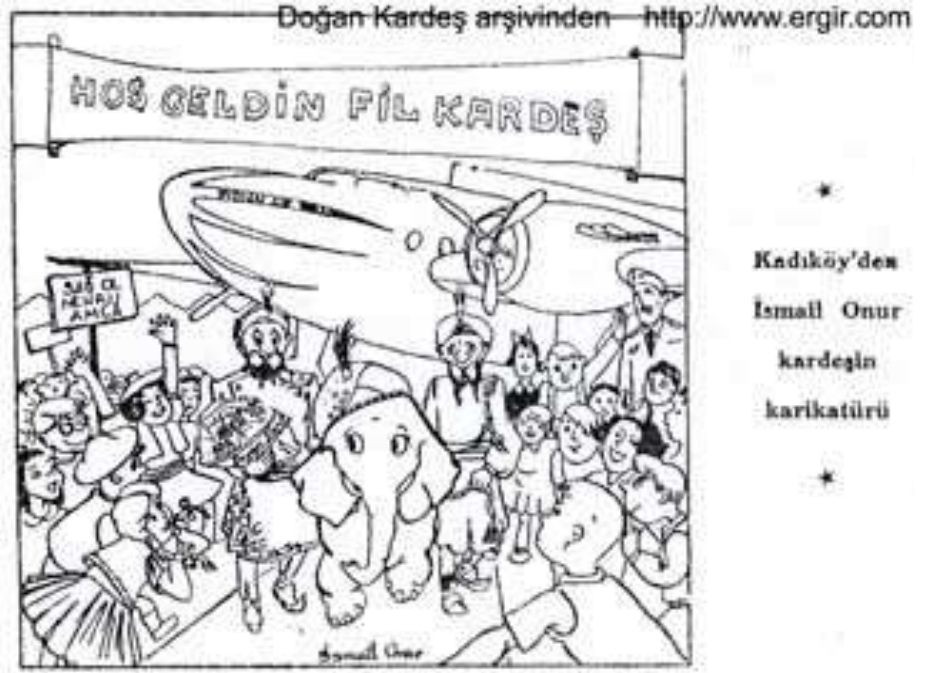

Çengelköy — Oral Yalçın
Hint fili vapurdan rıhtıma böyle indirilecek!..

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

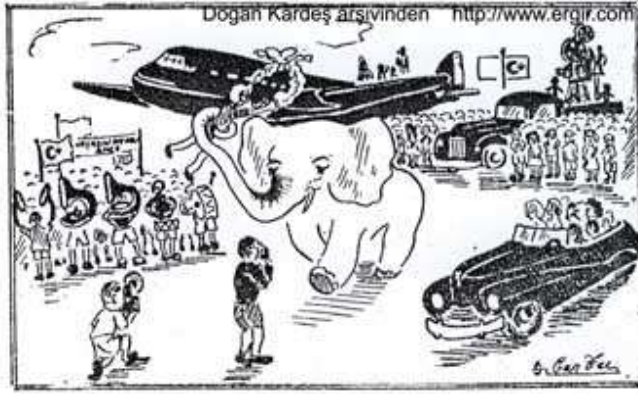

İstanbul — Ahmet Özdılar
Nehru amcanın fili Florya plajında banyo yapıyor!.

Fil Uçakla Gelirse

Pandit Nehru amcanın filini Yeşilköy hava meydanında

Nehru amcanın filini hava meydanında böyle karşılayacağız.

Nehru amcanın filini hava meydanında böyle karşılayacağız!.

İdil Biret kardeş, Paris'ten gönderdiği mektubunda, fil karikatürlerin çok hoşuna gittiğini, hele bir tanesini çok beğendiğini, filin köprüye indiği karikatürde tıpkı "sahici bir fil hali"nin olduğunu yazıyormuş.

Bu arada yaz tatilinde Hindistan'ın Türkiye elçisi Bay Jha, İstanbul'da yaşayan Hintli çocuklarla Doğan Kardeş'in sanatkar okuyucularını Yeniköy'deki Salahaddin Adil Paşa yalısındaki Hindistan elçiliğinde bir çay toplantısıyla tanıştıracakmış. 16 Ağustos 1950 Çarşamba günü ileride Devlet Sanatçısı olacak 10 yaşındaki Gülay Uğurata kardeş ve Arın Karamürsel kardeş ve Ayşegül Sarıca kardeş piyano, Gönül Gökdoğan kardeş ise keman çalarlarken, Hindistan Elçisi'nin eşi de sitarla Hint ezgileri çalacakmış.

Yaz sonu okullar yeniden açılıp siyah önlüklü, beyaz yakalı çocuklar sınıfları yine doldurduğunda, karikatür yarışması sonlanıyor ama fil heyecanının arasına acı bir haber giriyormuş:

Orhan Veli Amca'mız Öldü

ORHAN VELİ AMCAMIZ ÖLDÜ

Hani bize La Fontain'-nin masallarını tercüme eden, Nasrettin Hoca'nın hikâyelerini manzum olarak yazan bir şair Orhan Veli amcamız yok mıydı? İşte o, 15 Kasım çarşamba günü, genç yaşında öldü. Üzüntümüz çok büyüktür. Onun ölümsüz eserlerini okudukça onu daima anacağız. Allah rahmet eylesin.

Doğan Kardeş arşivinden
<http://www.ergir.com>

Hani bize La Fontaine'nin masallarını tercüme eden, Nasrettin Hoca'nın hikayelerini, manzum olarak yazan bir şair Orhan Veli Amca'mız yok muydu? İşte o, 15 Kasım Çarşamba günü, genç yaşında öldü. Üzüntümüz çok büyüktür. Onun ölümsüz eserlerini okudukça onu daima rahmetle anacağız. Allah rahmet eylesin...

Gün oluyor; çocukların Orhan Amca'sı yelkovan kuşlarının peşi sıra, alıp başını gidiyormuş.

Derken kara kış gelip kapıyı çaldığında Hikmet Feridun Es'in geçtiği Kore Savaşı haberlerinin arasında Yeni Delhi kaynaklı müjdeli bir haber patlıyormuş:

MÜJDE! MÜJDE! MÜJDE! Fil Geliyor!..

MÜJDE! MÜJDE! MÜJDE!
FİL GELİYOR!..

Aşağıdaki haberi bütün Türkiye gazetesleri yayınladılar. Onu okuduktan sonra, bütün gençler yazıyor:

Yeni Delhi, 2 (H.H.S.) — Türk çocukları, "Doğan Kardeş", çocuk gazetesi vasıtasıyla Hindistan Başbakanı Nehruya müveccizat arzı etmişler ve kendisinden bir fil yavrusu istemişlerdir. Haber alındığına göre Başbakan Nehru, Türk yavrularının istisini memnuniyetle kabul etmiş ve müstakim haberi Başbakan Adnan Menderes'e bir mektupla bildirmiştir. Bahsi peşgen yavru fil bütün Hindistandan, yatağına bulunup kendisinin pek yakınında İstanbul yavrusu beklenilmektedir.

Hindistan Başbakanı Türk çocuklarına hediye ettiği fil yavrusunun ismi bizzat Başbakan tarafından konulmuştur. Baş yazısında bir zilgi yavru olan file, Nehru "Möhini" yani "Şirin" adını vermiştir.

Yaşına küçüklüğüne rağmen "Möhini", tam bir tan öğretmenidir ve seyahatleri sırasında kendisine Sultan adındaki dâdâzefkat etmektedir.

Nehru bu müveccizatla Türk çocuklarına şu mesajı göndermiştir:

"Aziz çocuklar,
"Size bir Hindistan fil gönderiyorum. Bu benim hediye ettiğimdir; fakat daha çok Hint çocukların sizlere gönderdiği bir hatıradır. Fil ile beraber bütün Hindistan çocuklarının sevgi ve iyi temennileri de beraber gelmektedir."
"Fil, gayetle büyük ve kuvvetli bir hayvandır, fakat cüssesi kadar da zeki ve iyi tabiiyettir. Eğer iyi muamele görürse çocukların oynamasına sever. Gönderdiğimiz filin Türkiye'de dâdâlar kazancına ve oranın evi gibi telâki edeceğini ümit ediyorum."
"Sevgilerimle,
Jawaharlal Nehru

Doğan Kardeş dergisi, okuyucularını muvafık büyük bir merakla benim getiren Hindistan Başbakanı Nehru ve sevgili Paad Nehru arzularınıza muvafaklıdır.
(Möhini) nin bir de fotoğrafı olacaktır. Ve siz Türkiyeyi merak edenler için gönderilecektir.

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

Haberde, Hindistan Başbakanı Nehru'nun Türk çocuklarının ricasını memnuniyetle kabul

ettiği, Başbakan Adnan Menderes'e mektupla bildirdiği; beş yaşındaki, bir ton ağırlığındaki yavru fil Mohini'nin (Şirin), Indira'nın da dadısı olan Sultan Muhammed ile Hindistan'dan gemi ile yola çıktığı, yakında İstanbul'da olacağı yazıyor; altında da Nehru'nun Türk çocuklarına gönderdiği mesajı yer alıyormuş:

"Aziz çocuklar;

size bir Hindistan fili gönderiyorum. Bu benim hediyem değildir; fakat daha çok Hint çocuklarının sizlere gönderdiği bir hatıradır. Fil ile beraber bütün Hindistan çocuklarının sevgi ve iyi temennileri de beraber gelmektedir.

Fil gayetle büyük ve kuvvetli bir hayvandır, fakat cüssesi kadar da zeki ve iyi tabiatlıdır. Eğer iyi muamele görürse çocuklarla oynamasını sever. Gönderdiğimiz filin Türkiye'de dostlar kazanacağını ve orasını ev gibi telakki edeceğini ümit ediyorum

sevgilerimle

Jawaharlal Nehru.

Derhal kollar sıvanıyor, heyecan doruktayken Tokyo'daki Indira'dan, yoldaki Mohini'ye mektuplar yazılıyormuş. Kısa bir süre önce milyonların son nefeslerini verdiği, birbirinden acayip bombaların atıldığı mavi gezegende, çocuklar nefeslerini tutmuş birbirlerine mektuplar atıyormuş.

Doğan Kardeş dergisi de ümit gemisinin şirin yolcusu beklenirken, Mohini'ye bir Türk soyadı arıyor; en güzelini gönderecek olan kardeşe, Yapı ve Kredi Bankası'nın ev şeklinde bir radyo hediye edeceğini yazıyormuş.

Indira, Doğan Kardeş'te yayınlanan Mohini'ye yazdığı ilk mektubunda ise:

"Japonya'da şeker az, vesikaya bağlamışlar; Türkiye'de ise her köşe başında bir şekerci, bir muhallebici dükkanına rastlanırmış. Senin dışçiden korkun yok tabii; fil dişi şeker bile dayanır" diyor, Florya Plajı'na götürürlerse, fazla derine girmemesini öğütlüyormuş.

Gemideki Yavru Fil ve İstanbul

Mohini gemide iki metre yüksekliğinde, sağa sola dönemediği bir kafes içinde geliyormuş. İtalyan gemiciler yol boyunca uğurlu maskotları haline gelen Mohini'ye "Sinyorina Mohini" diye hitap ediyorlarmış.

Nehru'nun Türk çocuklarına hediye ettiği fil yavrusu geldi

Gemideki yangın

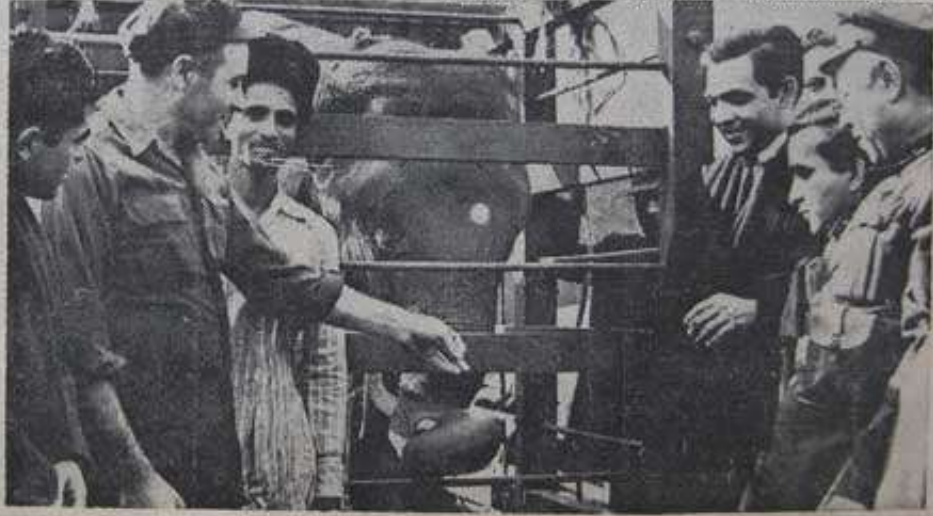
Londra, 25 (A.A.) (Afp) — Bu gün öğleden sonra Londra limanında demirli bulunan Tomaskan adında 8000 tonluk lavoş vapurunda yangın çıkmıştır. Her ne kadar yangın sir'atle söndürülmüşse de mürettebattan be kişi yanmak suretiyle ölmüştür.

Hürriyet Gazetesi arşivinden <http://www.ergir.com>

Fil yarın hususi bir törenle karaya çıkarılacak

Hindistan Başbakanı "Pandit Nehru, nun Türk çocuklarına hediye ettiği yavru fil, bir buçuk ay kadar süren uzun bir yolculuktan sonra; dün İtalyan bandıralı Rosaelin şilebiyle geldi. Sabahın erken saatinde Sirkeci rıhtımı açıklarında demirleyen İtalyan şilebi, bir çok kimseler tarafından ziyaret edildi. Tabii ziyaretçiler arasında gazeteciler de bulunuyordu. Ne mutlu bu gemiye ki, böyle efkârı umumiyeyi ilgilendiren bir yolcu almıştır. Evet, "Mohini" yi taşımak; Rosael'in şilebinin suvarisinin tutun da yâğrısına kadar bir şeref sâdediliyor... Hem de Nehru'nun hediye ettiği böyle bir fili Türkiye'ye getirmek. Gemi mü -

(Devamı Sa. 5; Sü. 8 de)

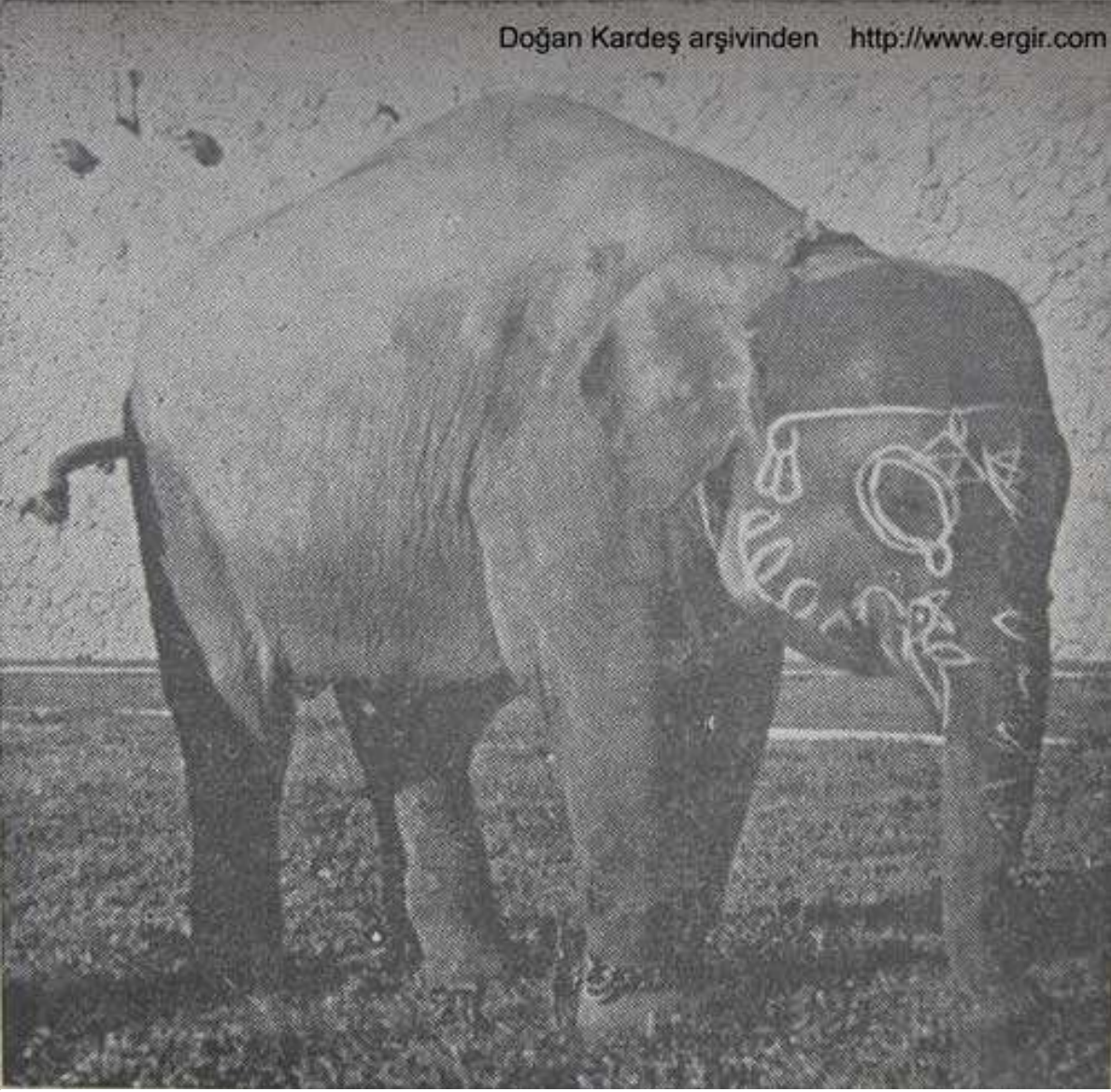
Mohini ve bakıcısı, vapurda kendilerini karşılamaya gelenleri seyrediyorlar

(Foto: Hürriyet)

Derken büyük gün, büyük yolcu, gerçek büyükelçi 25 Aralık'ta İstanbul'a geliyor, gemi Dolmabahçe Rıhtımı'na yanaşmış. Gemiden vinçle kafesinin içinde indirilen Mohini, önce dadısı Sultan Muhammed ile Dolmabahçe Stadyumu'na getirilip geceyi orada geçiriyormuş.

Alında Ay-Yıldız; Kalabalık Meydanda Şeker Fil Mohini

26 Aralık 1950 günü saat 14:00'de genç bir gelin gibi süslenmiş şeker mi şeker Mohini stadyumun kapısında görülüyormuş. Alındaki ay-yıldızın dışında, gerisi Hint adetlerine göre boyanmış, yanaklarında kırmızı çiçekler, sırtına örtü konmuş Mohini kendisini heyecanlı bekleyen halka ve kordiplomatığe gösterilmek üzere Dolmabahçe Meydanı'na getiriliyormuş.

Çocuğu, genci, ihtiyarıyla binlerce kişi Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk fili Mohini'yi görmek için akın ederken, Beyođlu ve Beşiktaş ilçelerinin sevinç içindeki ilkokul oğrencileri de ellerinde: "Mohini, safa geldin", "Mohini seni şekersiz bırakmayacağız", "Pandit Nehru Amca'ya teşekkürler", "Fil kardeş; senin kara boncuk gibi gözlerinden per, hoş geldin deriz" yazılı levhalar taşıyormuş.

Mohini'yi ellerinde levhalarla karşılamaya gelen kardeşler

Mohini'yi karşılamaya gelen kardeşlerden bir grup.

*Mohini'yi görmeğe gelen binlerce çocuk ve genç, ihtiyar, kadın erkek
Dolmabahçe meydanını böyle hınca hınc doldurmuştu.*

*Mohini, Türk çocuklarına
selâm veriyor!..*

Yavru file çocuklar şeker ikram ediyor

Hindistandan gelen fil

Mohini, İstanbul Valisine ve Hindistan Elçisine takdim edilirken

Önce Hindistan Büyükelçisi Jha, Mohini'yi, nasıl Güney Hindistan'da annesiyle dolaşırken yakalandığını anlatıyor; ardından söz alan İstanbul Valisi aynı zamanda da İstanbul Belediye Başkanı olan Profesör Dr. Fahrettin Kerim Gökay kendisini dinleyen kalabalık kitleye, Pandit Nehru tarafından Türk çocuklarına hediye edilen filin milletler arasındaki ilişkilerin sadece protokollerle sınırlı kalmayıp, sevgi esasına da dayandığının bir tezahürü olduğunu söylüyor, Ganj diyarındaki Tagore'un çocuklarına teşekkür ediyormuş.

İstanbul Valisi Prof. Dr. F. Kerim Gökay konuşuyor.

-MOHİNİ'YE

Bir gün dersteyken hepimiz
Dediki bize öğretmenimiz:
«Gazetede okuyuşunuzdur
Nehru Amca bize fil gönderdi
Dolmabahçeye gideceğiz» dedi.
Ertesi Sabah okula gelince
Tramvay hazırdı omrimize,
Bilet aldık kendimize
İndik sevinçle Dolmabahçede
Orda bir saat bekledik
Biraz sonra fil gelir dedik
Neyse epi eğlendik
Nihayet «Mohini» geldi,
Yaşa sesleri yükseldi.
Üstünde vardı bir Hintli
Görmeniz ne kadar neşelil.
Nihayet merasim bitti
Dahasıle fil de gitti.

Atalay SARAR

Doğan Kardeş arşivinden http://www.ergir.com

İki çocuğun ve Doğan Kardeş ailesi adına Vedat Nedim Tör'ün konuşmalarından sonra Nilüfer Hatun ve İnönü ilkokulları öğrencileri Boğaziçi kıyılarından sevgilerini Hint Denizi'ne gönderiyor, minik Mohini çocuklar ordusunun arasında yokuştan çıkarak Taksim'e götürülüyormuş.

Taksim Cumhuriyet Anıtı; Bir Yavru Fil ve Coşkuyla İstiklal Marşı

Cumhuriyet Anıtı'nda sanki tüm bir ulus hep bir ağızdan coşkuyla İstiklal Marşı söylerken, Şeker Fil Mohini de "Hazır ol"da duruyormuş.

Ardından Mohini alkışlar, gözyaşları arasında hortumuyla "Hint çocuklarından Türk çocuklarına Mohini eli ile sevgiler" yazılı çelenği koyuyormuş.

Daha sonra minik Mohini, Spor ve Sergi Sarayı'ndaki Sümerbank Pavyonu'nda kendisine tahsis edilmiş elektrik sobalı özel alana götürülüyor, orada 25 kuruş karşılığında o sıralarda kanayan bir başka yara olan, Bulgaristan'dan gelen göçmen çocukları yararına ziyaretçilere gösteriliyormuş.

Bakkallar çuval çuval pirinç, teneke teneke yağ gönderirken, Hacı Bekir Amca'dan kutu kutu lokum, şeker gelirken, o gece Spor ve Sergi Sarayı'ndaki güreşlerden dönenler Mohini'yi görmek ona şeker vermek için kapıyı vurarak onu uyandırıyor, o da telaşından kapıyı kırıyormuş.

Trendeki Şeker Fil Mohini ve Ankara

Türkiye'de o sırada Ankara'dan başka bir şehirde Hayvanat Bahçesi olmadığı için 28 Aralık akşamı özel Sıhhiye Vagonu'na bindirilen Mohini, dadısı Sultan'la beraber Ankara'ya doğru yola çıkarılıyormuş. Trene bindirilirken direniyor, hortumuyla demir sütuna sarılıyormuş.

Timur'un savaşçı Mohini isimli filinden o yana ilk kez bir fil 29 Aralık Cuma sabahı, 07:30'da önce Ankara Garı'nda bekleyen yüzlerce çocuk tarafından coşkuyla karşılanıyor, ardından aynı trenle Atatürk Orman Çiftliği istasyonuna götürülüp trenden indiriliyormuş. Biricik filimiz, ağır adımlarla bir ömür geçireceği müdürü Necdet Pençe'ye teslim edilmek üzere Gazi Hayvanat Bahçesi'ndeki yuvasına yürüyormuş.

Yavru fil Mohini Ankarada

Hindistan Başbakanı Pandit Nehru'nun Türk çocuklarına hediyesi olan Mohini adlı yavru fil Ankara'ya götürülmüş ve Gazi Orman Çiftliğinde kendisine ayrılan hususi yere yerleştirilmiştir. İstanbul'da hastalanmış olan fil, baytarlar tarafından tedavi edilmektedir. Yukarıda, fil ve bakıcısı ile fili seyreden küçük mektepliler görülmektedir.

(Foto: Hürriyet)

Aynı gün, 8 Nisan 1950'de Hindistan'la Liaquat-Nehru dostluk paktını imzalamış olan Pakistan'ın Büyükelçilik Basın Ataşeliği'nden de bir açıklama yapılıyor; Pakistan Hükümeti'nin Türk çocuklarına Azadi (Hürriyet) isimli bir dişi yavru fil hediye ettiği, filin Aralık ayı başında Doğu Pakistan'ın (günümüzdeki Bangladeş'in) Chittagong Limanı'ndan Asiria gemisiyle hareket ettiğini, Hindistan'ın Madras (günümüzdeki Chennai), Yemen'in Aden ve Mısır'ın Port Said limanları yoluyla İstanbul'a gelmekte olduğunu duyuruyormuş.

Pakistan hükümetinin Türkiye'ye hediyesi

"Hürriyet,, fili Çitagong limanından yola çıktı

Hürriyet Gazetesi arşivinden <http://www.ergir.com>

Fil, Madras - Aden - Port Said yolu ile İstanbul'a geliyor

Ankara, 29 (A.A) — Pakistan Büyük Elçiliği Basın Ataşeliğinden aldığımız malûmsta göre, Pakistan hükümeti tarafından Türkiye'ye hediye edilen "Azadi - Hürriyet,, isimli fil aralık ayı bağlarında Doğu Pakistan'ın Çitagong limanından "Asiria,, gemisiyle hareket etmiştir.

Devlet memurlarından

iki yerde

Fil, Madras-Aden ve Port Said yolu ile İstanbul'a gelecektir.

Mohini Ankara'da

Ankara 29 (Hususi muhabirimizden telefonla) — Hindistan Başbakanı Nehru'nun Türk çocuklarına hediye ettiği yavru fil Mohini, bu akşam 7.20 de şehrimize geldi.

Mohini, balcısı Sultan ile İstanbul'dan Ankara'ya kadar hususi sahıhye vagonu ile seyahat etmiştir. Mohini'yi gördü ilkokul çocukları ve meraklı büyükler karguladılar. Kısa bir müddet istirahat ettikten sonra Mohini, aynı hususi vagonla Orman Çiftliğine götürüldü. (Devamı Sa. 6; Sü. 1 de) b

Bu arada Mohini Ankara'da anjin oluyor, boğazına tentürdiyot sürülüyormuş.

Derken Doğan Kardeş 11 Ocak 1951'deki dergisini tamamen Mohini'ye ayırıyor, kapağına da Selma Emiroğlu'nun çizimiyle kendisini karşılamaya gelmiş çocuklara gemiden bakan Mohini'yi altına da "Hoş Geldin Mohini Kardeş" yazısını koyuyormuş.

12 Ocak 1951'de önce İstanbul Dolmabahçe Rıhtımı'nda, ardından Samsun Postası'na bağlanan özel bir vagonla Atatürk Orman Çiftliği istasyonunda indirilen Azadi'nin de gelmesiyle, bir anda iki file kavuşan Ankaralılar çoluk çocuk her hafta sonu Hayvanat Bahçesi'ne akin ediyormuş.

Azadi, hep Mohini'nin önünde durup ziyaretçilerin bütün şekerlerini, portakallarını ön ayağı ile önce ezip kendisi yerken, bir süre sonra durum dengeleniyormuş.

Ayşe Abla, Doğan Kardeş'deki satırlarında Mohini'nin her yağı yemeyip, ancak tereyağ istediğini; Tur Yağ'ın da Mohini'nin aylık yağ gereksinimini üstlendiğini yazarken, bir canlı oyuncağa kavuşmuş bir ülkenin çay takımlarına kadar giren Mohini desenleri yok satıyormuş.

Mohini'ye aranan soyadı da bulunuyor; Doğan Kardeş'e gönderilen beş yüz soyadından Sevin Nart'ın önerdiği "Birtanem" soyadı seçiliyormuş.

**Mohini'ye Soyadı bulundu:
BİR TANEM**

BU ADI BULAN SEVİN NART KARDEŞ YAPI VE KREDİ BANKASININ EV ŞEKLİNDEKİ RADYOSUNU KAZANDI

Hindistan Başbakanı Pandit Nehru Ameenın Doğan Kardeş vasıtasıyla Türk Çocuklarına hediye ettiği Mohini'ye Türkçe bir soyadı bulmak için kardeşlerimiz arasında bir yarış açmıştık.

Bu yarışa 500 - den fazla kardeş katıldı. Hepsisi de bize buldukları isimleri bildirdiler. Bunlar arasında en fazla (Armağan, Uğur, Gözde, Hintsev, Şehrazat, Hintli Kardeş, Sülün, Örnek, Nazlı, Tonton, Tombul, Yaşar, Müjde) gibi isimler göze çarpıyordu. Fakat gelen isimleri inceleyen Juri heyeti en çok Sevin Nart kardeşin teklif ettiği (BİR TANEM) soyadını beğenmiş ve Mohini'ye en uygun soyadının bu isim olduğuna karar vermiştir. Böylece Sevin Nart Kardeş Yapı ve Kredi Bankasının ev şeklindeki RADYOSUNU kazanmıştır. Artık bundan sonra sevgili filimize «Mohini Bir Tanem» diyeceğiz. Sevin Nart kardeşin «BİR TANEM» ismini teklif eden mektubunu aşağıya alıyoruz:

Sevgili Doğan Kardeş.
Evvvelâ sana sevgilerimi gönderirim. Hem her hafta dört gözle beklediğim sevgili Doğan Kardeş için, hem de teşebbüsünle getirttiğin Mohini kardeş için.

Bilsen seni ve Mohini'yi ne kadar çok seviyorum. Mohini'ye, hepimizin bir tanesi olduğu için «Bir Tanem» ismini koyalım olmaz mı?

Hoşca kal sevgili Doğan Kardeşim.

Sevin Nart

Sevin Nart kardeş, mektubuna adresini yazmayı unutmuş. İstanbulda oturuyorsa idarehanemize gelerek kazandığı radyoyu alam. Eğer Taşradaysa bize açık adresini bildirsin, hediyesini yollayalım...

Doğan Kardeş arşivinden <http://www.ergir.com>

Mohini soyadına kavuşurken, adresini yazmayı unutmuş Sevin Nart kardeş de Yapı ve Kredi Bankası'nın ev şeklindeki radyosunu kazanıyor - onlar muratlarına ererken, çocuklar kerevetine çıkıyormuş.

Şeker Fil Mohini'nin Sirtında Bisikleti Olmayan Çocuklar

Hafta sonları Ankaralı çocuklar koşa koşa Şeker Fil Mohini'ye geliyor, Mohini'nin sırtına binip Hayvanat Bahçesi'nde turlar attırılıyormuş. Şehir, bir bisikleti olmayan, ama "bir filin sırtında turlama"nın normal olduğu çocuklarla doluymuş. O günlerin çocukları, bir başka milenyumda bu satırları "yaşlı" gözlerle okuyormuş.

Bu 20. Yüzyıl masalında;

çocukların sevgilisi Hindistan Başbakanı Nehru Amca, çocuklara ve eğitimlerine adanmış bir yaşamın, gerçekleştirdiği köklü sosyal reformların ardından 1964'de ölüyor, 1972'de bir Afrika fili olan yine dişi Şirin de Mohini ve Azadi'nin yanına geliyor; Ankaralılar artık bir ziyarette üç file kavuşuyormuş.

Bakıcısı Filci Kaya (Kaya Dilber) ile

Bir süre sonra Azadi ölüyor, 1983'de Tokyo'dan Indira'nın ölümü ve Japon ulusunca tutulan yas haberleri geliyormuş.

Birtanem'in Sessiz Vedası

Masumiyet zamanını paylaşan Ankaralı çocuklar da, Mohini de artık yaşlanmış. 1994'e gelindiğinde, artık kavramlar değişir, koca hortumlar sayısallaşırken, çok şeker fil ölüyormuş.

Büyük coşkuyla karşılanan, Kore Savaşı kaygısında, çocuk ruhlara renkli bir düş olan Sinyorina Mohini, Şirin'i yapayalnız bırakarak Ankara Hayvanat Bahçesi'nde toprağa veriliyormuş.

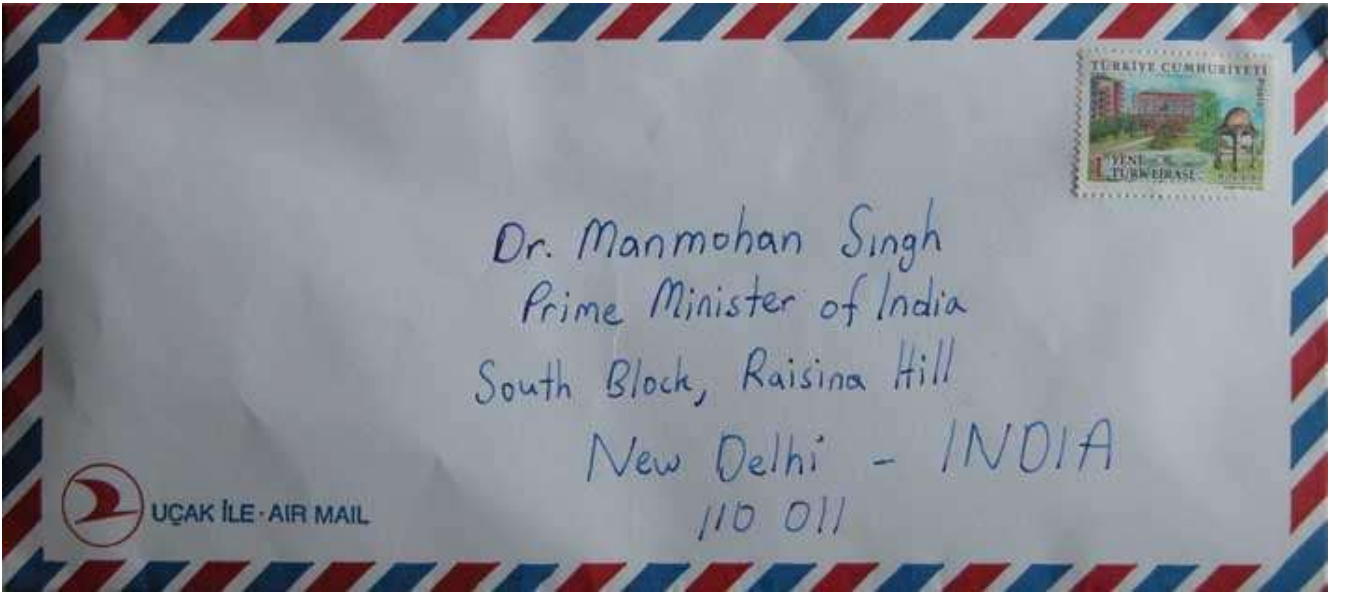
2006 sonbaharında ise mutsuz Şirin, her yaştan Ankaralıları ayakta uyurken, kendilerine “elveda” diyormuş.

Gökten üç elma düşer,
giden üç filin ardında kocaman bir boşluk kalırken,
aynen yaşanmış bu masal da burada bu satırlarla gelecek kuşaklara kalıyormuş.

Hindistan Başbakanı'na Mektup

Bu gece çocuğunuza hangi ülkenin, hangi yaşanmamış masalını anlatacaksınız?
Yarın sınıfta hangi parlak gözlere, kimin çevirilerini okuyacaksınız bilemiyorum -
Ama az sonra Hindistan Başbakanı'na aşağıdaki mektubu göndereceğimi çok iyi biliyor,
şimdiki Hindistan Başbakanı'nın yıllar önce başka bir ülkenin çocuklarına armağan edilmiş
yavru bir fil taşıyan geminin ardından el sallamış bir çocuk olmasını diliyor;
bayramlıklarını giymiş, alını ay-yıldızlı bir yavru filin Dolmabahçe'den, ülkedeki tüm çocuklara
ve çocuk kalmışlara yeniden hortumunu sallayacağı günü sabırsızlıkla bekliyorum...
** ** *

*Sevgili Hindistan Başbakanı Sayın Manmohan Singh; 1950'de Hindistan Başbakanı Sayın
Pandit Nehru'nun Türk çocuklarına armağan ettiği filimiz Mohini uzun süre önce, son filimiz
Şirin ise geçen hafta öldü. Her yaştan Ankaralı çocuklar olarak şu anda hiç filimiz yok. Onun
için biz de sizden bir fil yavrusu istesek, acaba büyük bir ayıp işlemiş olur muyuz? Bir çok
işlerin arasında bizleri düşünmeye vakit ayırırsanız çok seviniriz ve yavru fili hiç şekersiz
bırakmayacağımıza söz veririz... her yaştan çocuk adına saygılarla
düş hekimi yalçın ergir - 7 Kasım 2006*

Daha sonra posta kutuma Ankara'daki Hindistan Sefareti'nden S.K. Verma imzalı 11 Aralık 2006 tarihinde yazılmış bir mektup geldi. Mektubumun alındığını ve bir gelişme olduğunda

haber verecekleri yazıyordu ve masal kendisini yazmaya devam ediyordu...

S.K. Verma
Charge d'Affairs a.i.

भारतीय दूतावास, अंकारा
EMBASSY OF INDIA
ANKARA - TURKEY
Cinnah Caddesi 77
Çankaya - ANKARA
Telephone : 00-90-312-438 21 95-98
FAX : 00-90-312-440 34 29
E-mail : chancery@indembassy.org.tr

December 11, 2006

Dear Dr. Yalcin Ergir,

This is with reference to your letter of November 7, 2006, addressed to Hon'ble Prime Minister of India H.E. Dr. Manmohan Singh.

I am writing to you to acknowledge receipt of the letter. We will let you know if there is any further development in this regard.

With regards,

Yours sincerely,

(S.K. Verma)

Dr. Yalcin Ergir
Bulten Sok 21/1
Kavaklıdere
Ankara 06700
Turkey.

düş hekimi yalçın ergir
<http://www.ergir.com>

1. bölümün sonu

ŞEKER FİL MOHİNİ MASALI

2. BÖLÜM

(Eylül 2013 – internet ortamına sunuş)
(ilk defa yayınlanmaktadır)

Büyük Bir Ayıp İşlemiş Olur muyuz?

Bir ülkenin, özellikle her yaştan Ankaralı çocukların gelmesi için seferber olduğu,

Hindistan Başbakanı Pandit Nehru'ya:

- ... biz de senden bir fil yavrusu istesek, acaba büyük bir ayıp işlemiş olur muyuz? diye mektup yazdığı,

alınıdaki Ay-Yıldız'la İstanbul'a vardığında, müthiş bir coşkuyla karşıladığı, binlerce kişinin ortalarında yavru bir fil, Dolmabahçe'den Taksim'e yürüdüğü, şeker fil Cumhuriyet Anıtı'na çelenk koyarken, alanın hep birlikte İstiklal Marşı söylediği,

trene eklenmiş bir Sıhhiye Vagonu'yla Ankara'ya getirildiği

ve tüm ömrünün geçeceği Ankara'da çocukların koşa koşa ona gittiği,

bisikleti olmayan çocukların, sırtına binip birlikte tur attığı,

kendi yemeyip, şekerlerini ona verdiği bir masal, bu kadar sessiz sedasız bitebilir miydi?

O çocuklardan hep böyle düşlerle büyümüş birisi,

Düş Hekimi olduğunda “Şeker Fil Mohini” masalının devamının peşine düşmez miydi?

Ankara'da 44 Sene

Mohini, o “Masumiyet Yılları”nda, Ankaralılar’ın 1402’den - Timurlenk’in fillerinden beri, Nasrettin Hoca’dan beri gördüğü ilk canlı fil, hele binlerce yıldır gördüğü ilk yavru fildi.

Mohini popüler olarak artık hanımların çay takımlarının adyken, fazla kilo alanlar için de kullanılan bir deyimdi.

Mütevazı bir başkent in hep sevgilisi kalarak, acı – tatlı 44 sene birlikte geçirmiş, 1994’te son nefesini verip her yaştan çocuk sevgilerine veda ederek toprağa verilmişti.

Şu anda Ankara MTA Genel Müdürlüğü Tabiat Tarihi Müzesi’nde ve Kahramanmaraş Müzesi’nde bulunan Maraş Fili iskeletleri, zaten binlerce yıl öncesine aitti.

Meral'in Mektubu

Bir gün Düş Hekimi kitabında ve internet ortamında bu araştırmasını yayınlayan Yalçın Ergir’e 2012’ye gelindiğinde hem okuyucusu, hem hastası, hem de çok sevgili dostu olan Meral Şenerdi mesaj atmıştı:

- Sevgili Yalçın,

Son birkaç gündür seni düşünüyordum nedense... Neden olduğunu biliyorum aslında. Yıllar geçti, görüşmedik, senden hiç mail falan gelmiyor artık, haber alamıyorum. Nerelerdesin, neler yapıyorsun? Hala ışı ışı mı gözlerin, koca çocuk?

Mohini...

Onun fotoğrafını gezi arkadaşlarıma gönderirken senin yazını gördüm. Müthiş yazmışsın gerçekten. Ancak sen yazarsın, belki bir de Sunay Akın.

Şimdi nerede biliyor musun?

Kemaliye’de, öğrencisi olmayan bir yüksekokulun antresine koymuşlar...

Ona böyle birden rastlamak tuhaf bir duyguydu. Sevgi, ölüm, ölümsüzlük, çocukluk anıları, umutları, masumiyet çağı, bugün, ben de bir Mohini’yim artık, bu beden benim mi, daha ne kadar genleşebilir, hortumum da çıkacak mı acaba ya kadar giden sorular...

İlkokuldayken (45 yıl önce) sırtında gezmişim ben bu filin.

Sevgilerimle,

Meral

29.01.2012 Paz 00:26

Prof. Dr. Ali Demirsoy’dan da Mohini teyidi alınınca, o koca çocuk hemen atlayıp 2012’de ve çadırlarda kalarak 2013’te Erzincan Eğin’e, Şeker Fil Mohini’sinin peşine düşmüştü.

Birtanem’in sırtına binemese de, ona şeker veremese de, ona bir başka bin yılda, yeniden dokunmuştu **ve bir ülkede gerçekten yaşanmış masalın devamını öğrenmişti.**

Bilim ve Hayvan İskeletleri

2002'ye gelindiğinde masalın içine bilim girmiş ve Prof. Dr. Ali Demirsoy başkanlığındaki Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Ana Bilim Dalı'ndan öğretim görevlilerinden Prof. Dr. Turan Akay, Dr. Ali Fuat Canbolat ve aralarında daha sonra bu iskelete çok emek verecek Onur Candan'ın da olduğu öğrenciler bir fil ve bir timsahın iskeletini çıkarıp laboratuvarlarına götürmüşlerdi.

Fil motorlu testere ile üçe bölünerek gömülmüştü Kıymetli fil dişleri ve bazı kemikleri yoktu. 2002'de 3. fil Şirin hala yaşamaktaydı, 2006'ya gelindiğinde 52 yaşındayken ölecekti.

Mohini'den de önce ölen 2. fil Azadi ise fillerin bakıcısı (Filci Kaya) Kaya Dilber'in oğlu Talip Dilber'e anlattığına göre, bedeni tamamen işlenip hayvan yemine dönüştürülmek üzere, hiç gömülmeden gönderilmişti.

Timsah iskeleti 2005 senesinde o sırada Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Ana Bilim Dalında Araştırma Görevlisi olan, şu andaki Ordu Üniversitesi Biyoloji Ana Bilim Dalı Başkanı Yrd. Doç Dr. Onur Candan tarafından aslına uygun birleştirilerek bölüme armağan ediliyordu.

Prof. Dr. Ali Demirsoy Doğa Tarihi Müzesi

Prof. Dr. Ali Demirsoy'un olağanüstü bilgi ve materyal birikimiyle Erzincan Kemalîye'de Hacı Ali Akın Meslek Yüksekokulu'nda 2009 senesinde açabilme gayretiyle "Prof. Dr. Ali Demirsoy - Doğa Tarihi Müzesi" kuruluyordu.

2006'da kurulmaya başlanan bu müzenin salonlarında kayaçlar, tıbbi jeoloji örnekleri ve sunumları, fosiller, kuru canlı örnekleri, sulu canlı örnekleri, memeli post boynuz örnekleri,

böcek örnekleri, kelebekleriyle panolar, Kemaliye bitkileri ve iskeletler yer alacaktı. Ayrıca öğrencilerin kullanımı için mikroskoplar, posterler ve diğer yan donanımla Fırat kenarında bir bilim ortamı doğacaktı.

Minibüsteki Fil Kemikleri ve Kemaliye

2008 senesinin sonuna gelindiğinde Gazi Üniversitesi Biyoloji Bölümünden Doç. Dr. Aydın Akbulut, Yrd. Doç. Dr. Onur Candan'dan Kemaliye'deki müze için Hacettepe'deki fil iskeletini aslına uygun birleştirip, iskeletini ayağa kaldırmasını istiyordu. Dr. Akbulut ve Uzm. Yusuf Durmuş filin kemiklerini Dr. Onur Candan'ın laboratuvarında tarif ettiği yerden alıyorlardı.

Ve 22 Kasım 2008 tarihinde, bir yavru iken gemi ile Hindistan'dan önce İstanbul'a gelen, oradan Sıhhiye Vagonu'yla Türkiye'nin ilk hayvanat bahçesinin olduğu Ankara'ya varan ve bir ömür geçiren Şeker Fil Mohini'nin kemikleri bir minibüse konarak Erzincan Kemaliye'ye doğru yola çıkıyordu.

Bilgi, Gönül ve Emek

2009 senesinin Temmuz ayına geldiğinde Onur Candan iskeletin kurulum stratejisini belirlemek için Kemaliye'ye gidiyordu. Artık müthiş bir emek dönemi ve müzenin açılma tarihine karşı zaman yarışı başlamıştı.

Yüzlerce kilo ağırlığındaki kemikler, Yrd. Doç Dr. Mustafa Erkan Özgür'ün de Onur Candan'a büyük katkısıyla birleştirilebilecek hale gelmişti. Buldukları ortamda teknik imkanlar oldukça yetersiz olsa da, Prof. Dr. Ali Demirsoy'un hiç eksik olmayan desteği, zamanın okul müdürü M. Cihat Özgenel'in yakın ilgisi, Hurşit Kazancı, Şevket Gültekin ve oğlu İsmail K. Gültekin gibi Kemaliye sevdalılarının gece gündüz, gönülle kurulumu yardımcı oluşuyla - zorluklar birer birer aşılıyordu.

Bu koşturmada filin yaşam öyküsü ve kimlere neler ifade ettiği o sırada bilinmese de ve gece gündüz çalışanlar bunu merak ederken Şeker Fil Mohini yavaş yavaş şekilleniyordu. Kemaliye'yi mesken tutmuş Onur Candan da seyrek olarak ara verip Ordu'ya gidiyor ve kendisine neredeyse maniler yazacak yeni evlendiği eşi Esra'yı görerek hemen Mohini'ye geri dönüyordu.

2009'un sonuna gelindiğinde onca emek boşa gitmiyor, Mohini artık Erzincan Kemaliye'de – Prof. Dr. Ali Demirsoy Doğa Tarihi Müzesi'nde – "ne adı, ne öyküsü, ne de önemi" hiç bilinmeden, her yaştan çocukları bekliyordu.

Düş Hekimi'ne Düşen

Geriye, Düş Hekimi'nin yakın duygusal tarihimizden bu belgeselin (ya da masalın) 2012 ve 2013 senelerinde Kemaliye'ye giderek devamını not düşmesi-

bilgileri, görselleri, tarifi zor duyguları her yaştan çocuklara ve gelecek kuşaklara aktarması kalmıştı.

Onların Masalı

Bizim masalı başlatan, 1949 senesi Ekim'inde Tokyo'ya gönderilen yavru fil Indira, 1983 senesinde Ueno Hayvanat Bahçesi'nde öldüğünde, zor çocukluk yıllarının efsane dostu olarak Japonları çok üzmüştü.

Ama Indira Japonların ilk fili değildi. Ueno Hayvanat Bahçesi'nde Indra gelmeden önce John,

Tonky ve Hanako isimli üç fil yaşamaktaydı. Özellikle Şeker Fil Tonky, büyük - küçük herkesin sevgilisi bir dişi fildi.

1943 senesinde, bir hava bombardımanda Tokyo sokaklarına kaçmasınlar diye diğer hayvanlarla birlikte önlem olarak öldürülmüşlerdi. Tonky'ye kıyılmamış, başka bir şehre gönderilmek istenmiş, becerilemeyince de zehirli yiyecek verilmişti. Tonky ve Hanako yiyecekleri yemeyi reddetmiş, uzun süre diğer yöntemlere de direnip, bir ayın sonunda açlıktan ölmüşlerdi.

Nagoya şehrinin Higashiyama Hayvanat Bahçesi müdürü Kitaō Eiichi ise, bahçelerindeki üç fili öldürmeyi reddetmiş; hatta o kıtlık ve kuşatmada, askeriye'nin deposundan yiyecek çalarak filleri beslemişti.

Savaş bittiğinde sevgili filleri görmeye gelen Tokyolu çocuklar yerlerinde tahtadan yapılmış fil dekoru göreceklerdi. 1949 yazına gelindiğinde, kıtlıkla boğuşan ülkenin Atom Bombası görmüş çocukları, canlı fil de görebilsinler diye, Nagoya'ya: "Fil Treni" seferleri başlamıştı.

Böyle bir ortamda Tokyo'ya gelen Indira, o büyük mutsuzluk - kıtlık döneminden şeker bir anı, kocaman bir sevgi damlası olduğu için, öldüğünde Ulusal Doğa ve Bilim Müzesi'nde iskeleti kurulmuştu.

Böylece vefa ve hüzün ile Tokyolular'ın kuşaklar boyu sürececek sevgisinden uzak bırakılmamıştı. Indira bugün hala sevgi ile ziyaret edilmekte, yeni kuşaklara anlatılmaktadır.

Dünyanın en önemli Doğa Tarihi müzelerinden olan: "Viyana Doğa Tarihi Müzesi" içinde bir

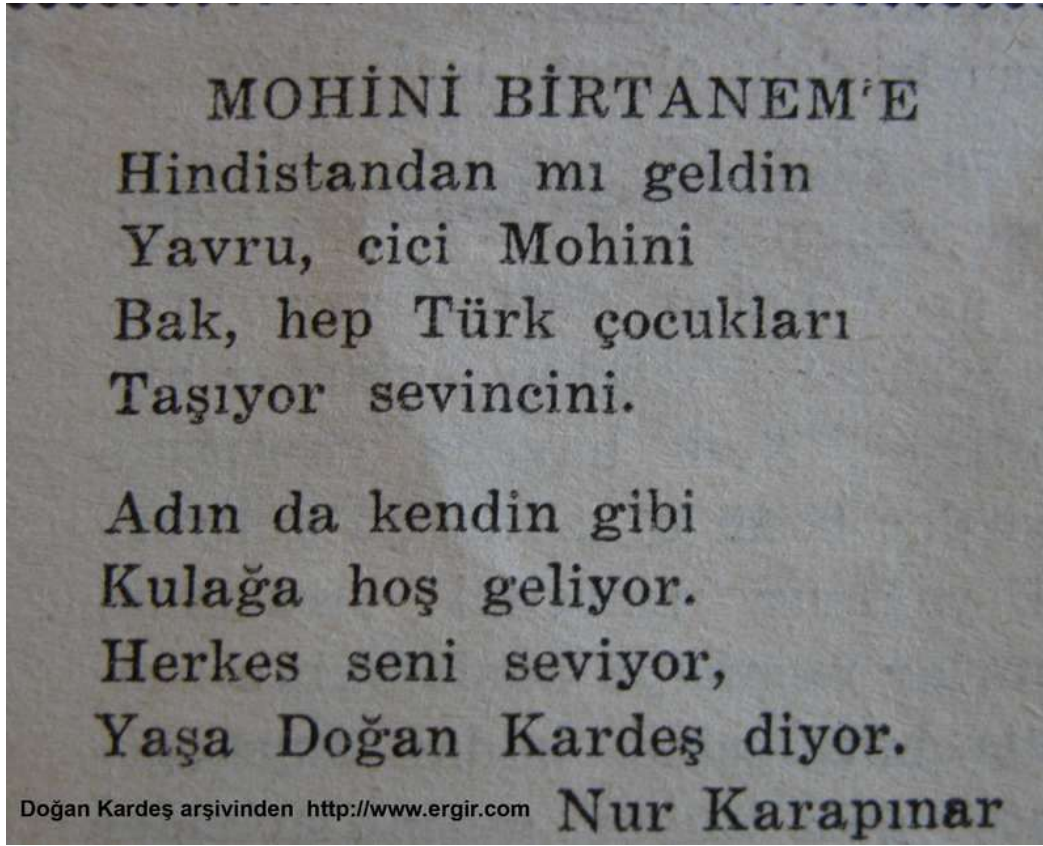
Asya Fili iskeleti bulunur.

O kadar önem verilmiştir ki, bu dev müze sarayının girişindeki heykel de bir yavru file aittir. Onunla fotoğraf çektirmeyen ziyaretçi, sırtına binmeyen çocuk azdır.

Ama koca kulaklarıyla bu Afrika fili, Viyanalılar için aslında ne bir anı, ne bir masal, ne de ömürlerinde ilk kez canlı bir fil olarak gördükleri "Birtanem"dir.

Fırat kenarındaki Kemaliye - Hacı Ali Akın Meslek Yüksekokulu girişinde de artık bir Asya Fili iskeleti bulunuyor.

Prof. Dr. Ali Demirsoy Doğa Tarihi Müzesi, ilk ve orta eğitimden - yüksek lisans öğrencilerine, halka, bürokratlara, akademisyenlere hizmet ederken -

Mohini'miz, şimdi hem yöre gençlerine iskeleti ile doğa sevgisi ve ilgisini aşlamaya devam ediyor, hem de Kemaliye'de bir kültür anıtı olarak ziyaret ediliyor. Ocak 2013'den itibaren okulun müdürü olan Yrd. Doç Dr. M. Hanifi Aysöndü de Mohini'yi kucaklayıp, tanıtıyor.

1950'de Doğan Kardeş dergisi daha filin geleceği bilinmezken çocuklara: "Ya fil gelirse?" konulu bir karikatür yarışması düzenlemişti. Çocuklar her hafta birbirinden güzel karikatürler çizmişlerdi. 2013'de son bilgileri o dönemin bir Ankaralı çocuğu olan Hacettepe Üniversitesi'nden Prof. Dr. Tunç Şafak'la paylaştığımda çizdiği "Şeker Fil Mohini" logosu da, bir Doğan Kardeş kapağı gibi ekranımda duruyor.

Orda Bir Fil Var Uzakta

Kemaliye'nin dibindeki Apçağa Köyü girişindeki tabelada, Apçağalı şair Ahmet Kutsi Tecer'in o köy için yazdığı:

*Orda bir köy var uzakta
o köy bizim köyümüzdür
gezmesek de, tozmasak da
o köy bizim köyümüzdür...
mısraları bulunmaktadır.*

Gitmesek de, görmesek de, ben de:
*Orda bir fil var uzakta
o fil bizim filimizdir
binmesek de, bilmesek de
o fil bizim şeker filimizdir...
diyorum.*

26 Aralık 1950'de, gemicilerin "Sinyorina Mohini" dediği, alını Ay-Yıldız boyalı – o zaman sadece 1 ton olan yavru fili Dolmabahçe'de: "Mohini, seni şekersiz bırakmayacağız" pankartlarıyla karşılayan insanların taşıdığı hislerle, "Mohini Birtanem'imize, sevgisiz, bilgisiz ve ilgisiz kalınmamasını" diliyorum.

Çocuklara başka ülkelerin uydurulmuş masalları, gizemli balinaları, uçan filleri anlatılırken; duygusal bir ülkenin gerçekten yaşadığı bu masumiyet masalına - gelecek kuşaklara yazılan mektuba, burada noktasız virgül koyuyorum,

düş hekim yalçın ergir <http://www.ergir.com>
eylül 2013 / ankara

Şeker Fil Mohini (21. yüzyıl okul şarkısı)

*lirik şiir, beste & gitar:
düş hekimi yalçın ergir
şeker çocuk: ışık kazancıoğlu*

*Çok şeker bir fil varmış
Ankara'da yaşarmış
sevgilisi çocuklar
hep sırtında turlarmış*

*Nehru Amca başbakanmış
Taa Hindistan'da yaşarmış
Japonlara fil verince
bizim çocuklar mektup yazmış*

*"Hiç fil görmedik..." demişler
ondan bir fil istemişler
karikatürler çizerek
yollarını gözlemişler*

*Fil gemiye bindirilmiş
İstanbul'a gönderilmiş
Alnındaki ay-yıldızla
şeker yavru Mohini'ymiş*

*Alkışlarla karşılanmış,
büyükler konuşma yapmış
hep birlikte yürüyerek
Taksim'e kadar varılmış*

*Fil anıta çelenk koymuş
herkes hazırolda durmuş
İstiklal Marşı okunmuş
o gün tam bir masal olmuş*

*Fil trene bindirilmiş
Ankara'ya gönderilmiş
istasyonda büyük coşku
yeni evine yerleşmiş*

*Mohini çok sevilirmiş
herkes şekerler verirmiş
çocuklar sırtında gezer
yıllar bu aşkla geçermiş*

Masumiyet zamanıymış
hep birlikte yaşanmış
Ankaralı çocuklar da
Mohini de yaşlanmış

Bir gün veda vakti gelmiş
çok şeker fil ölüvermiş
koca çocuklar ağlarken
Mohini toprağa verilmiş

Derken yine yıllar geçmiş
bütün kavramlar değişmiş
topraktaki kemikleri
artık bilim sahiplenmiş

Fil minibüse bindirilmiş
Erzincan'a gönderilmiş
Mohini'nin kemikleri
Ankara'ya veda etmiş

Eğin'de müzeye konmuş
gelen geçen fili sormuş
öyküsü pek bilinmezken
Düş Hekimi bunu duymuş

Hemen yollara koyulmuş
orda Birtanem'i bulmuş
ona özlemlerle dokunmuş
gözleri yaşlarla dolmuş

Ankara'ya geri gelmiş
yaşlılara haber vermiş
koca çocuklar gitsin de
hasret gidersen istemiş

Çok şeker bir fil varmış
Ankara'da yaşarmış
sevgilisi çocuklar
hep sırtında turlarmış...

düş hekimi yalçın ergir

ŞEKER FİL MOHİNİ Şarkısı:

http://www.ergir.com/seker_fil_mohini_sarkisi.htm

ADRESİNDEDİR.

direkt: <http://youtu.be/X3QydpNxvw4>

Teşekkür

(ama çokook teşekkür)

Masalın 2. Bölümü için hep eksik kalacağına inandığım teşekkürlerim:

Prof. Dr. Ali Demirsoy, Yrd. Doç. Dr. Onur Candan, Meral Şenerdi, Doç. Dr. Aydın Akbulut, Yrd. Doç Dr. Mustafa Erkan Özgür, Uzm. Yusuf Durmuş, Yrd. Doç Dr. Hanifi Aysöndü, Yrd. Doç Dr. M. Cihat Özgenel, Hürşit Kazancı, Şevket Gültekin, İsmail K. Gültekin, Prof. Dr. M. Turan Akay, Uzm. Dr. Ali Fuat Canbolat, Prof. Dr. Tunç Şafak, Sefire Tomoko Araki, Tunay Alkan, Öğretim grv. Hasan Kuleli, Öğretim grv. Tamer Cömert, Işık Kazancıoğlu, Hacettepe Üni. Biyoloji Bölümü öğrencileri, Erzincan Üni. Kemaliye MYO öğrencileri, Kemaliye sevdalıları, Mehmet Ertüzün, Aykut Fırat, Artuk Fırat, Kaya Dilber, Talip Dilber, Esra Deniz Candan, Tolga Yılmaz ve

Tüm Çocukluk Düşleri'ne...

düş hekimi yalçın ergir

<http://www.ergir.com>

2. bölümün sonu

ŞEKER FİL MOHİNİ MASALI

3. BÖLÜM

(şu anda yaşanmaktadır)

Düş Hekimi Belgeselleri: <http://www.ergir.com/belgeseller.htm>

Bir başka (GERÇEK) masalımız: [http://www.ergir.com/beyaz balina aydin sunum.htm](http://www.ergir.com/beyaz_balina_aydin_sunum.htm)

(çocukların okula giderken bir balinanın başını sevdikleri başka ülke var mıdır?)